

14. nedjelja kroz godinu B

Oči su naše uprte u Gospodina, Boga našega, dok nam se ne smiluje. (Ps 123,2)

Prvo čitanje

Ezekiel 2,2-5

U one dane: Uđe u me duh te me podiže na noge i ja čuh onoga koji mi govoraše. I reče mi: "Sine čovječji! Šaljem te k sinovima Izraelovim, k narodu odmetničkom što se odvrže od mene. Oni i oci njihovi bunili se protiv mene sve do dana današnjega. Šaljem te k sinovima tvrdokorna pogleda i okorjela srca. Reci im: 'Ovako govori Gospodin Bog!' I poslušali oni ili ne poslušali – rod su odmetnički – neka znaju da je prorok među njima!"

Drugo čitanje

2. Korinćanima 12,7-10

Braćo i sestre! Da se zbog uzvišenosti objava ne bih uzoholio, dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da me udara da se ne uzoholim. Zato sam triput molio Gospodina, da odstupi od mene. A on mi reče: "Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje." Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak.

Evandjelje

Marko 6,1-6

U ono vrijeme: Isus dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici. I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi govorahu: "Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama? Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat

Jakovljevi, i Josipovi, i Judini, i Šimunovi? I nisu li mu sestre ovdje među nama?" I sablažnjavahu se o njega.

A Isus im govoraše: "Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu."

I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih. I čudio se njihovoj nevjeri.

Za razmišljanje

Današnji je evanđeoski izvještaj kratak i bez okolišanja. Isus pokušava ostati vjeran svome poslanju i u svom zavičaju, no nevjera njegovih zemljaka to mu onemogućava.

Pritom je sve dobro započelo: učio je, kao i svugdje, u sinagogi, i mnogi su se divili njegovim riječima, njegovoj mudrosti i njegovim čudesima. To ih je divljenje dovelo do sasvim opravdanog pitanja: "Odakle njemu ovo?" Da su u svojoj nutrini dopustili dirnuti se tim pitanjem, dali bi u svom srcu mjesta Duhu Božjemu, pa bi ih to pitanje dovelo do dubljeg odnosa s Isusovom osobom. No, stanovnici Nazareta ostaju s tim pitanjem na površini. Oni poznaju Isusa samo kao drvosječu. Njegova je prisutnost uobičajenog i obiteljskog karaktera. Taj čovjek, koji sada stoji među njima i kojega poznaju od djetinjstva, uopće se ne slaže s predodžbama koje oni imaju o proroku i čovjeku Božjem. Isus, sa svoje strane mora akceptirati takvo njihovo držanje, a ipak je, zbog njihove sumnje i nevjere, razoružan, nesposoban učiniti čudo...

Ta nam zgoda približava dva aspekta: Prvo, kako je lako čovjeka sputati i onesposobiti ga da pozitivno misli i djeluje, samo zato što se u njega nema povjerenja ili mu se prilazi s predrasudama. Koliko ugušene energije, koliko obeshrabrenja, koliko razorene nade i radosti ide na račun našeg tvrdog i neprimjerenog suda o ljudima, pa čak o ljudima koje volimo i koje, čini nam se, poznajemo. To je duboko ljudska sudbina, koju poznajemo iz svoje najbliže okoline, a možemo je jednako promatrati i u širim okvirima. Prorocima Starog zavjeta jednako se tako protivilo kao velikim likovima vjere posljednjih 2000 godina. Franjo je dugo bio suočen s nepovjerenjem; Terezija Avilska bila je označena kao nenosna; Ivan od Križa je zbog sigurnosti bio odijeljen od drugih; Franjo Ksaverski trebao je biti otpušten iz reda. To je sudbina proroka, kako malih, tako i velikih, kad je naše srce maleno i naša vjera uska...

Još nam jedna činjenica postaje očiglednom: Bog se, da bi nam progovorio, ne služi s ljudima koji bi bili izuzeti od uobičajenog, nego ljudima koje mi svakodnevno susrećemo. Njegovu prisutnost smijemo iskusiti u susjedima, bolesnicima, gostima, prijateljima, pa čak i u slabima i "zaostalima". Susret s drugim može postati trenutkom te prisutnosti, ako je naše srce otvoreno i raspoloživo. Jer Bog, da bi dobio oblik, treba Tebe i mene.